

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1320/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814211503
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814211503.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: H. P. I., a.s., N., T. XXX/XXX, X. XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou J. s.r.o., IČO: XX XXX XXX, T., I. XX, proti odporcovi: K. A., bytom N., E. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu U., zastúpeného JUDr. O. P., advokátom so sídlom J. J. X/A, Q., o zaplatenie 1690,42 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. 9C/163/2014-82 zo dňa 08. septembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 535,94 Eur, na účet právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 15.6.2006 uzavreli účastníci úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorou navrhovateľ poskytol odporcovi úver na financovanie nákupu tovaru s predajnou cenou tovaru 55999,- Sk, pričom odporca zaplatil v hotovosti 22 400,- Sk, výška úveru bola určená ako 33595,- Sk, mesačná splátka 6719,- Sk, počet splátok 5, RPMN 0%, dátum prvej splátky 15.7.2006 a s úhradou splátok k 20.dňu v mesiaci. V dolnej časti zmluvy sa drobným textom nachádza text, podľa ktorého neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj Úverové podmienky spoločnosti H. P. I. a.s. s tým, že odporca svojim podpisom potvrdzuje, že sa s nimi oboznámil. Následne sa nachádza text, podľa ktorého klient a spoločnosť H. P. I. a.s. podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým limitom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške stanovených v hlave 8.9. úverových podmienok a na základe takto uzatvorenej zmluvy vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8.,9.,10.,11. úverových podmienok. Listom z 26.4.2012 oznámil navrhovateľ odporcovi zosplatenie celého čerpaného úveru a jeho dlh predstavuje 1177,29 Eur. Súdu zo splátkového kalendára vyplynulo, že dňa 15.6.2006 bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 995,81 Eur, ktorý následne čerpal odporca prostredníctvom karty, a to od 19.7.2011 do 17.8.2011 pričom celkom vyčerpal sumu 950 Eur. V čase do 19.6.2014 zaplatil na splátkach celkom sumu 52,68 Eur. Súd prvého stupňa považoval návrh navrhovateľa za nedôvodný. Konštatoval, že zmluva, dodanie kreditnej karty a nanútenie jej aktivácie bola odporcovi doslova nanútená a to aj vzhľadom na to, že dojednanie o revolvingovom úvere je súčasťou úvodnej strany úverovej zmluvy s mimoriadne drobným textom, pričom spotrebiteľ podpisuje zmluvu až v spodnej časti tejto úvodnej strany bez možnosti podpísať úverovú zmluvu aj bez tejto časti. Okrem toho, že zmluva o RU je neplatná pre nedostatok vôle, pre neurčitosť, je neplatná aj z dôvodu nedodržania zákonnej písomnej formy. Zmluva neobsahuje ani výšku a spôsob určenia úverového rámca, výška a podmienky splácania úveru, nehovoriac o tom, že zmluva nemá ani základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase jej uzavretia.

Keďže z neplatnej zmluvy vzniká len právo na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 a § 457 Občianskeho zákonníka, navrhovateľ by mohol úspešne uplatňovať len tento nárok. V predmetnej veci vzniesol vedľajší účastník na strane odporcu námietku premlčania uplatneného nároku. Súd v tejto súvislosti konštatoval, že keďže splatnosť dlžnej sumy nastala 18.8.2011, navrhovateľovi uplynula dvojiročná premlčacia doba najneskôr 18.8.2013. Návrh vo veci samej podal dňa 23.6.2014, t.j. po uplynutí premlčacej lehoty, preto súd považoval jeho návrh za premlčaný. Keďže došlo k premlčaniu istiny, dochádza k premlčaniu aj jej príslušenstva, t.j. aj úrokov z omeškania. Vzhľadom k tomu, že nárok navrhovateľ je premlčaný, návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bol úspešný odporca a vedľajší účastník. Trovy uplatnil len vedľajší účastník. Súd preto priznal vedľajšiemu účastníkovi podľa § 13a ods. 1, § 16 ods. 3, § 17 a § 18 ods. 3, vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení náhradu trov konania za päť úkonov právnej pomoci, a to prevzatie a príprava zastúpenia 81,33 Eur, vyjadrenie 12.5.2015 v sume 81,33 Eur, účasť na odročenom pojednávaní 19.5.2015, 10.6.2015 po 20,33 Eur ako 25 % z odmeny za úkon a za účasť na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 8.9.2015 odmenu 81,33 Eur, spolu odmena advokáta 326,61 Eur. Ďalej sú priznal vedľajšiemu účastníkovi 5x náhradu režijného paušálu po 8,39 Eur 120,01 Eur. Právnenému zástupcovi priznal súd aj náhrada cestovného za cestu Q. - N. a späť za deň 19.5.2015 v 1 vzhľadom na účasť na ďalších pojednávaní na OS Prievdza, 10.6.2015 v jednej polovici, keďže sa zúčastnil v tento deň aj iného pojednávania na OS Prievdza, a 10.6.2015 za cestu Q. - N. a späť. Jedna cesta bola v počte 240 km, základná náhrada 0,183 Eur, spotreba 7 l/100 km za deň 19.5.2015 a 10.6.2015 a 9,5 l/100 km za deň 8.9.2015, cena za liter paliva bola 19.5.2015 1,357 Eur, 10.6.2015 1,374 Eur a 8.9.2015 1,260 Eur, teda náhradu cestovného priznal súd právnenému zástupcovi vo výške 120,01 Eur. Na pojednávaní sa nezúčastnil právny zástupca vedľajšieho účastníka, len koncipient, náhrada za stratu času prináleží podľa § 15 citovanej vyhlášky len advokátovi, preto súd konštatoval, že vedľajší účastník nemá nárok na náhradu za stratu času za každú cestu na pojednávanie, ktorú si uplatnil vo výške 195,72 Eur, (8 začatých polhodín, po 13,98 Eur, uplatnenú za deň 19.5.2015 v 1 a za deň 8.9.2015 v polovici, a za deň 10.6.2015 v plnej výške). Preto priznal súd prvého stupňa právnenému zástupcovi len náhradu za trovy spolu 446,62 Eur s 20% DPH 89,32 eur, spolu vo výške 535,94 Eur.

Proti tomuto rozsudku, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 535,94 Eur, podal v zákonnej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu, odvolanie vedľajší účastník. Navrhol jeho zmenu tak, že súd prizná vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 770,80 Eur, teda že mu prizná trovy konania vrátane náhrady za stratu času. Zároveň si vedľajší účastník uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 23,02 Eur. Namietal, že súd považoval náhradu za stratu času, za cesty na pojednávanie dňa 19.05.2015, dňa 10.06.2015 a dňa 08.09.2015, za neopodstatnenú z dôvodu, že pojednávaní sa nezúčastnil samotný splnomocnený právny zástupca, ale na zastupovanie splnomocnil advokátskeho koncipienta. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/502/2015 v ktorom sa konštatuje, že úkon uskutočnený advokátskym koncipientom je v konečnom dôsledku úkonom právnej služby advokáta, za ktorý zodpovedá samotný advokát. Uviedol, že samotná vyhláška č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v žiadnom zo svojich ustanovení neustanovuje, že pri právnych úkonoch advokátskeho koncipienta vykonávaných mimo sídla advokátskej kancelárie nevzniká nárok na náhradu za stratu času. Preto mal za to, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi bolo namieste priznať náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v plnej výške, teda spolu s náhradou za stratu času. Súčasne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 M Cdo 16/2008, podľa ktorého pre voľbu advokáta zákon neustanovuje žiadne obmedzenia, je teda len a len na účastníkovi, ktorého z advokátov zapísaných v zozname advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou si zvolí. Dodal, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodit' z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V závere poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov riešiacich túto problematiku. Uviedol, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka vyjadrenie písomne podané nebolo.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v tejto časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V prípade rozhodovania o náhrade trov pri zodpovednosti za výsledok je rozhodujúcou okolnosťou miera úspechu účastníka vo veci, ktorá v prípade, ak účastník má plný úspech, znamená, že mu súd prizná celú náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 15 písm. a), b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy a nárok na náhradu za stratu času.

Podľa § 16 ods. 4 citovanej vyhlášky, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa ust. § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia čiastky 1.690,42 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa z dôvodu, že nárok navrhovateľa bol premlčaný. Preto v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 535,94 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva a priznal ich v správnej výške. K námietke vedľajšieho účastníka v odvolaní, že súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu za stratu času za cestu na pojednávania (t.j. za 8 začatých polhodín, za každú po 13,98 Eur, za cestu na pojednávanie dňa 19.5.2015 v 1, dňa 8.9.2015 v polovici, a dňa 10.6.2015 v plnej výške) odvolací súd uvádza, že predmetná náhrada za stratu času vedľajšiemu účastníkovi neprináleží. Na pojednávaní bol vedľajší účastník zastúpený advokátskym koncipientom. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné poukázať na účel inštitútu náhrady za stratu času advokáta, ktorým je finančná kompenzácia časovej straty, počas ktorej advokát v dôsledku prepravy nemohol efektívne vykonávať svoju činnosť odborného charakteru. Náhrada za stratu času v zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, teda jej zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý by advokát za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaním právnych služieb. Nakoľko v preskúmanej veci sa pojednávania nariadených súdom prvého stupňa na dni 19.5.2015, 8.9.2015 a 10.6.2015 nezúčastnil osobne advokát JUDr. O. P., ale na zastupovanie substitučne splnomocnil advokátskeho koncipienta, je zrejmé, že advokát nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania pojednávania z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase, ktorý substitučne splnomocnený advokátsky koncipient strávil cestou na pojednávanie, mohol vykonávať iné úkony právnej služby. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že náhrada za stratu času je výlučne viazaná na advokáta, pretože iba v prípade poskytovania právnej služby osobne advokátom je splnená podmienka existujúceho objektívneho dôvodu, pre ktorý nemôže poskytovať inú právnu službu. Pokiaľ vedľajší účastník v

odvolaní poukazuje na rozhodovaciai činnosť iných krajských súdov odvolací súd uvádza, že nie je rozhodnutiami iných krajských súdov v tejto veci viazaný.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý by mal v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak náhradu trov odvolacieho konania nežiadal, preto mu táto nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.